

надлежѣтъ на хѣвратска-та земя или Кроація, както са-каза по горѣ (§ 4.)

Древни-тѣ глаголскы паметници; като що сѣ малобройны и особито важны за изучванье-то на старобългарскыя языкѣ, и интересны за новобългарска-та ни възраждвана писменность, представятъ-са тукѣ напълно единъ по единъ.

I. *Ассеманіево евангеліе*, въ ватиканска-та библиотека въ Римъ. Тъзи пергаменна рѣкопись, въ четвъртина листъ, има сичко-то 159 листа; писана е, както са-види отъ смѣтка-та на светци-тѣ въ синаксаря и отъ показванье-то на мѣсечна-та дневна дължина, дѣ-годѣ въ Македонія. I. С. Ассеманій, въ 1736 г. во време-то на пътуванье-то си въ Ливанъ, купилъ ъ въ Иерусалимъ отъ православны мѣнасы, и за туй-та са-зове *Евангеліе ассеманіево*. Въ него са-съдържавать чѣтенія-та на светы-тѣ евангелія за презъ цѣла година по обрѣда на православна-та църква, отъ пасха до велика-та сѣбота, споредъ реда, що е назначенъ въ грѣц. типикъ за недѣли-тѣ и сѣботы-тѣ и по старо-то еусевіево раздѣленіе текста на главы. Текстъ-тъ на чѣтенія-та иде отъ 1-ый листъ до 112, календаръ-тъ съ чѣтенія-та на паметъ-та на свети-тѣ — до 158-й лис.; на края на 159-й лис. стои приготвенъ на свещеника за служенье на литургія. Край-тъ ѣ го нѣма, тѣй и единъ листъ слѣдъ 49-ыя. Почъркъ-тъ ѣ е правиленъ, обясть, по-едъръ, не жели въ други-тѣ глаголскы паметници; тя носи на себе-си знакове отъ дълбока древность, макаръ и сѣ съвършена точность да са-опредѣли комахай не е